

Idees

Immigració i populisme

Joan de Sagarra

“**A**ra es l'hora dels catalans”, aquest és el lema de la campanya del senyor Montilla per a les eleccions autonòmiques de Catalunya del novembre vinent. És que potser en les anteriors eleccions no ho era, l'hora dels catalans? El senyor Montilla hauria de tenir el coratge i l'honestedat de dir clarament el que s'amaga darrere d'aquest lema tan ambigu i tímid: que ara és l'hora de tots els catalans, o, per dir-ho més brutalment, l'hora dels altres catalans; l'hora en què la població del Baix Llobregat trenqui el seu silenci, la seva abúlia, com si la cosa no els afectés, i es decideixi a votar en unes eleccions autonòmiques i a votar el senyor Montilla, un immigrant exemplar. Tota una incògnita.

El tema de la immigració, tal com era previsible, més que previsible, s'ha esquitllat de manera grollera i agra en el debat que enfronta els partits durant aquest estiu preelectoral. Mentre uns pobres, pobres de solemnitat, immigrants subsaharians són portats en avió des de les Canàries i abandonats a Barcelona, a la *puta calle*, amb un entrepà i una botelleta de refresc, els polítics han arrencat a discutir sobre la conveniència o inconveniència d'ofrir el vot als immigrants, legals, això sí, amb papers, d'altres nacionalitats en les pròximes eleccions municipals del 2007. Sobre la conveniència o inconveniència que un ciutadà, colombià, posem per cas, pugui votar i ser votat en les municipals del 2007.

Tots han dit la seva, però al capdavant, i si deixem de banda el tema dels membres de la Comunitat Europea amb dret a vot, i el d'aquells països sud-americans que reconeixen o no reconeixen el vot dels immigrants d'altres nacions en les seves pròpies eleccions, o que prohibeixen el vot dels seus ciutadans en les eleccions d'altres països, el debat s'ha centrat entre el dret que tenen els immigrants a votar en les nostres municipals, qüestió en què la majoria de partits estaria més o menys d'acord, i en els deures que aquests haurien de com-

plir prèviament, com a condició indispensable per exercir l'esmentat vot. En altres paraules, que se'ls exigiria un diguem-ne examen de catalanitat, que implicaria un coneixement previ de la llengua catalana, ignoro en quin grau.

Encara que personalment em mostro contrari a aquest examen, accepto, no caldria sinó, qualsevol tipus de propo-

José Montilla, pròxim candidat del PSC a la presidència de la Generalitat de Catalunya.

“Traient el tema dels immigrants el que es persegueix és contrarestar la lleugeresa, diguem-ho així, del lema de la campanya del senyor Montilla i posar l'accent en la catalanitat ben entesa, és a dir, la dels catalans de sempre, els d'aquí des de fa un fum d'anys, i que van néixer, com qui diu, parlant cataià”

sició al respecte, sempre que aquestes es realitzin seguint els canals establerts per les lleis, començant per la Constitució. El de la immigració és un tema massa seriós per debatre'l en un clima preelectoral i, sens dubte, descaradament populista.

Perquè està clar que traient el tema dels immigrants el que es persegueix és contrarestar la lleugeresa, diguem-ho així, del lema de la campanya del senyor Montilla i posar l'accent en la catalanitat ben entesa, és a dir, la dels catalans de sempre, els d'aquí des de fa un fum d'anys, i que van néixer, com qui diu, parlant català.

Fer populisme, això és l'eslògan del senyor Montilla i l'examen de catalanitat de Convergència i Unió, amb el tema de la immigració, amb ànim electoralista, em sembla vergonyós, i més quan penso en aquests pobres subsaharians, sense documentació, que van perduts pels carrers de Barcelona, totalment abandonats, i que ja s'han acabat l'entrepà.